

Škola jednorožců

Hlavní role

LINDA CHAPMANOVÁ

bambóok

bamb**ook**

Škola jednorožců

Hlavní role

Linda Chapmanová

Ilustrace Ann Kronheimerová

Věnováno
Tahlii a Xanthe

ARKÁDIE

stáje
v oblacích

Tiché moře

útesy Růžového
křemene

pláž

Měsíční luka

strom
Vyprávění

pole Sotkání

ŠKOLA JEDNOROŽCŮ

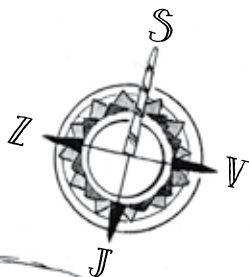

Větrný průsmyk

Ostružinový les

vřesoviště Letu

Kouzelná pole

1. kapitola – <i>Důležité oznámení</i>	11
2. kapitola – <i>Strom Vyprávění</i>	23
3. kapitola – <i>Konkurz</i>	40
4. kapitola – <i>Druhé kolo</i>	51
5. kapitola – <i>Zlá čarodějnice</i>	65
6. kapitola – <i>Bouřlivákovi se nedaří</i>	77
7. kapitola – <i>Hádky a žaludy</i>	89
8. kapitola – <i>Kde je Safíra?</i>	101
9. kapitola – <i>Šípková Růženka</i>	123

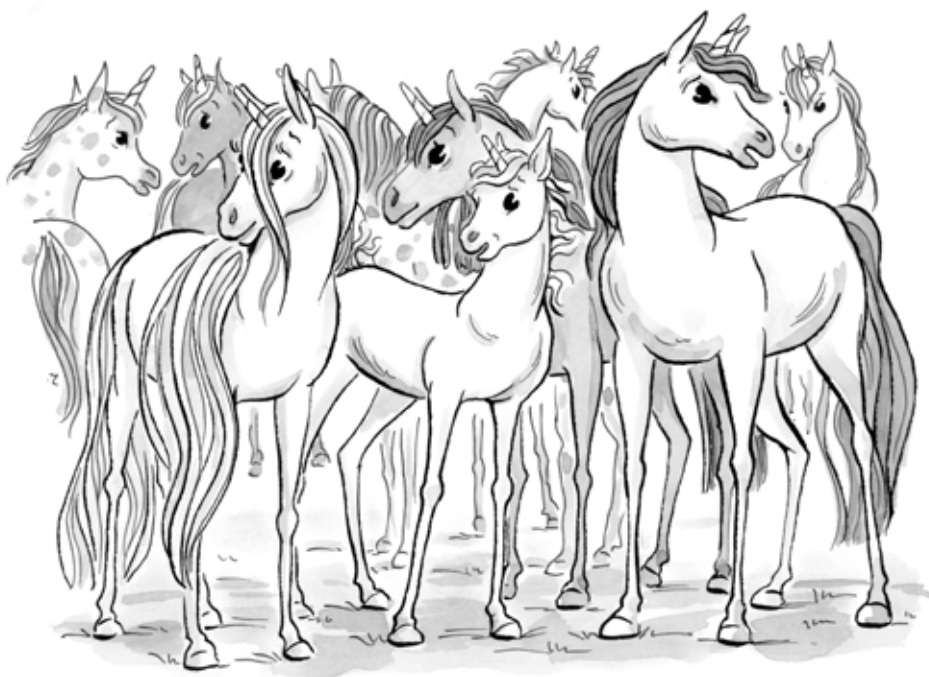
Důležité oznámení

„**P**ospěš si, Viky, ať nepřijdeme pozdě na shromáždění!“
popoháněla kamarádku Safira.

Viky chňapla poslední sousto sladoučké trávy a rozeběhla se přes Měsíční luka, aby dohonila Safiru, Bouřliváka a Troye, svoje tři nejlepší kamarády. Připojili se k ostatním spolužákům ze Školy jednorožců,

kteří mířili na pole Setkání. Vzrušeně si povídali jeden přes druhého.

„Zajímalo by mě, čeho se to oznámení bude týkat,“ nemohl se dočkat Bouřlivák, hodně vysoký jednorožec s tmavou hřívou i ocasem.

„Doufám, že to bude něco
vzrušujícího!“ dychtivě řekla Viky.
Vedle Bouřliváka se zdála malinká,
dosahovala mu sotva po plece.

Safira se usmála a šťouchla do Viky.
„Ty se bez vzrušení neobejdeš, vid’?“

„To si piš!“ souhlasila Viky
a pohodila hřívou.

„Třeba bude tenhle měsíc další
závod v létání,“ dělal si naděje
Troy. Byl to atletický a pohledný
jednorožec, který miloval všechny
sporty, ale létání ze všeho nejvíc.

„Mohla by se konat soutěž
v magii,“ napadlo Bouřliváka. „To by
byla zábava!“

Viky vyrazila kupředu. „Tak to
pojdme zjistit!“

Učitelé stáli podél jedné strany pole Setkání a dohlíželi na to, aby všichni stáli tiše a nevyrušovali.

Když se Viky připojila k ostatním prvňáčkům, zazněl zvuk rohu a tři vysocí elfové, kteří pomáhali ve škole, napochodovali na pole. Hlavní elf zatroubil na bílou mušli. Za ním kráčeli další dva elfové a úplně vzadu Trojrožec – ředitel školy, velice moudrý jednorožec, kterému roh zářil třemi barvami: zlatou, stříbrnou a bronzovou. Jakmile vstoupil na pódium, rozhostilo se naprosté ticho.

„Přeji vám všem dobré ráno,“ pozdravil Trojrožec. „Jak už víte, dnes mám pro vás důležité oznámení.“

Viky a Safíra na sebe nadšeně mrkly.

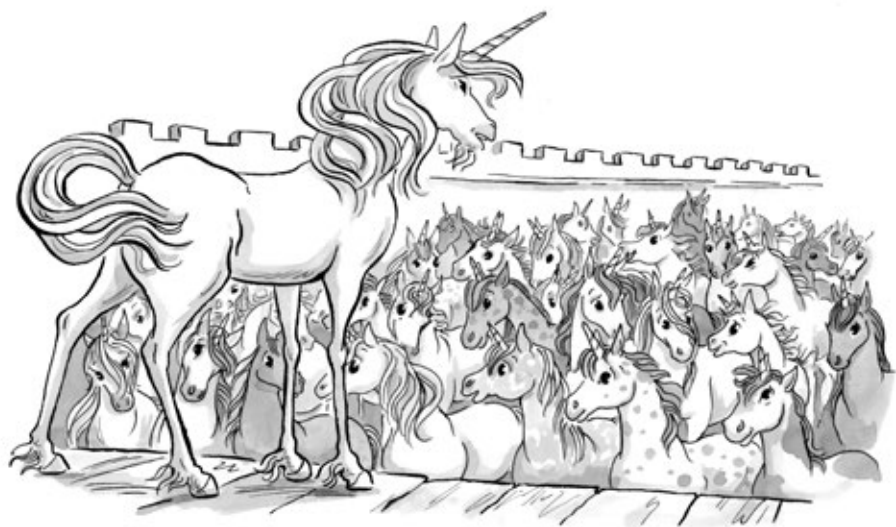
„Spolu s vašimi učiteli jsme se rozhodli, že nazkoušíme školní představení,“ řekl Trojrožec.

Mezi shromážděnými jednorožci to vzrušeně zašumělo.

„Představení!“ zašeptala natěšeně Viky. Milovala divadlo.

„Super!“ vydechla Safíra.

Trojrožec zvedl svůj roh a všichni okamžitě zmlkli. „Bude to *Šípková Růženka* a uvedeme ji poslední školní den, až si pro vás přijedou vaši rodiče. Naše učitelka zpěvu Fern se nabídla, že představení zorganizuje. A Tor, náš učitel proměn, bude mít na starosti veškeré zákulisí – kostýmy a scénu. Každý z vás se může zúčastnit

konkurzu a hrát ve hře nebo pomáhat Torovi jako dobrovolník v zákulisí. Fern, mohla byste přijít sem za mnou a vysvětlit studentům, jak bude probíhat konkurz?“

Fern, baculatá grošovaná klisna s bronzovým rohem, vystoupila z řady učitelů a šla na pódium. Vypadala velice srdečně. Kolem krku nosila purpurovou šálu.

„Každý, kdo by chtěl hrát v našem představení, se musí zúčastnit konkurzu,“ vysvětlila. „Zapsat se můžete u stromu Vyprávění. Tam bude od dnešní dopolední přestávky připevněný list papíru. Na něm najdete seznam všech rolí v *Šípkové Růžence*. Stačí, když se dotknete svým rohem jména postavy, kterou byste chtěli hrát. Strom Vyprávění vám sdělí čas konkurzu a zadá text, který se máte naučit. Kromě hraní budete muset také zpívat.“

Trojrožec postoupil dopředu vedle Fern. „Přeju vám hodně štěstí při konkurzu. A teď k méně vzrušujícím zprávám. Kroužek nazírání do růženínu musel být dnes po obědě

zrušen kvůli přílivu. Také poryvy větru ve Větrném průsmyku jsou příliš silné, takže neriskujte a nikdo tam raději nechodte trénovat na závody...“

Trojrožec četl další zprávy, ale Viky ho už nevnímala. Celou její mysl zaměstnávalo školní představení. Toužila získat roli Šípkové Růženky. Zavřela oči a snila o překvapeném obecenstvu, které nadšeně naslouchá jejímu zpěvu. Představila si sama sebe, jak se na konci představení uklání a všichni ji obdivují, že byla ta nejlepší Šípková Růženka, jakou kdy viděli. Zrovna si šťastně povzdechla, když najednou ucítila, jak ji někdo štouchá rohem do krku. Vyskočila a zamrkala.

Troy se na ni zašklebil. „Budíček, vstávej, Viky! Tady spát nemůžeš!“

Viky si uvědomila, že všichni ostatní jednorožci už odešli. Shromáždění skončilo, ale ona si toho vůbec nevšimla!

„Přemýšlela jsem o divadle.“ Její tmavé oči zářily. „Není to úžasné?“

„Nechápu, proč je kolem toho takový povyk,“ divil se Troy. „Kdo chce hrát v nějaké hloupé hře? Podle mě by bylo mnohem víc vzrušující, kdyby Trojrožec oznámil závod v létání.“

„Ty chceš pořád jen závodit,“ kroutila hlavou Viky.

„Protože je to zábava!“ řekl Troy.

„Divadlo je mnohem lepší!“ prohlásila Viky.